

F.C.I.-Standard č. 57/13.09.2000/D

MAĎARSKÝ OHAŘ KRÁTKOSRSTÝ - VISZLA (RÖVIDSZÖRÜ MAGYAR VIZSLA)

ZEMĚ PŮVODU: Maďarsko

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO ORIGINÁLU STANDARDU: 6. 4. 2000

VYUŽITÍ: Všestranně lovecky upotřebitelný pes pro lov v poli, na vodě i v lese. Jeho charakteristickými vlastnostmi jsou zejména výrazný smysl pro stopu, pevné vystavování, vynikající vlohy pro přinášení a cílevědomé sledování stopy na vodě při velké ochotě k vodní práci. Dobře zvládá práci v obtížném terénu i extrémní počasí. Jako výkonný lovecký pes nesmí projevovat bázlivost po výstřelu, strach ze zvěře, absenci vloh k vystavování a přinášení a nechuť k vodní práci. Pro svou bezproblémovou povahu a přizpůsobivost je vhodný i k držení v bytě.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 - ohaři
Sekce 1 - kontinentální ohaři
Se zkouškou z výkonu (polní a vodní práce)

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Předkové maďarského ohaře přišli do své vlasti společně s kočujícími maďarskými kmeny. První stručnou písemnou zmínku a vyobrazení těchto psů lze doložit již v dokumentech ze 14. století. Jeho význam pro lov však výrazněji rostl teprve od 18. století. Koncem 19. století pak byly v Maďarsku pořádány soutěže pro ohaře, jichž se s velkým úspěchem zúčastnili také ohaři maďarští. Na vzniku tohoto plemene se v tehdejší době podílela také jiná plemena loveckých psů. Cílevědomý chov začal v roce 1920 a v roce 1936 byl maďarský ohař uznán mezinárodní kynologickou organizací FCI jako samostatné plemeno.

CELKOVÝ DOJEM: Středně velký elegantní lovecký pes ušlechtilého vzhledu s krátkou žemlově zbarvenou srstí. Spíše lehká, suchá a štíhlá stavba těla tvoří harmonii mezi krásou a silou.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Délka těla mírně překračuje kohoutkovou výšku.
- Hloubka hrudníku dosahuje téměř poloviny kohoutkové výšky.
- Čenichová partie je o něco kratší než polovina délky celé hlavy.

CHOVÁNÍ/POVAHA: živá, přátelská, vyrovnaná, lehce cvičitelný. Snadné navázání kontaktu s vůdcem patří k jeho základním vlastnostem. Nesnáší hrubé zacházení a nesmí být ani agresivní, ani bázlivý.

HLAVA: Suchá, ušlechtilá, s dobrými proporcemi.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Přiměřeně široká, mírně klenutá, s nepříliš výraznou čelní brázdou, která probíhá od středně vyvinutého týlního hrbolu ve směru stopu. Oční oblouky jsou přiměřeně vyvinuté.

Stop: mírný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je dobře vyvinutý se širokými nozdrami. Jeho barva ladí s tmavým tónem srsti.

Tlama: Čenichová partie je tupá, ne zašpičatělá, dobře osvalená se silnými čelistmi. Hřbet nosu je rovný.

Pysky: jsou těsně přiléhají, nejsou převislé.

Čelisti/zuby: Silné čelisti s dokonalým, pravidelným a úplným nůžkovým skusem, přičemž horní řada řezáků překrývá bez mezery spodní a zuby stojí přiměřeně kolmo; 42 zdravých zubů dle zubního vzorce.

Líce: silné, dobře osvalené.

Oči: středně velké a mírně oválné. Oční víčka dobře přiléhají k oku. Pohled živý, inteligentní. Barva očí je hnědá a ladí s barvou srsti, přičemž přednost se dává tmavší barvě.

Uši: nasazeny mírně vzadu a středně vysoko. Ušní boltce jsou jemné a přiléhají k lícím. Mají tvar zakulaceného V a jejich délka tvoří zhruba tři čtvrtiny délky hlavy.

KRK: Středně dlouhý, přiměřený k tělu, dobře osvalený, mírně klenutý. Těsně přiléhající kůže na hrdle.

TRUP:

Kohoutek: výrazný a svalnatý.

Hřbet: pevný, rovný, dobře osvalený. Trnové výběžky mají být zakryty svalstvem.

Bedra: krátká, široká, pevná, osvalená, rovná či mírně klenutá. Přejít od hřbetu k bedrům je kompaktní a pevný.

Záď: široká a dostatečně dlouhá, ne krátká, k nasazení ocasu mírně spáditá, nesmí být sražená; dobře osvalená.

Hrudník: je hluboký a široký s výrazným, dobře osvaleným a přiměřeně klenutým předhrudím; hrudní kost má sahát co nejdále dozadu. Hloubka hrudníku má dosahovat k loktům. Žebra jsou mírně klenutá. Zadní žebra sahají daleko dozadu.

Spodní linie a břicho: tvoří elegantní oblouk, břicho je napjaté a lehce vtažené.

OCAS: Poměrně nízko nasazen, u kořene silný, ke špičce se zužuje. V zemích, kde není kupírování zákonem zakázáno, se z preventivních důvodů s ohledem na lovecké využití krátí o jednu čtvrtinu. Pokud není zkrácen, dosahuje až k hlezennímu kloubu a je rovný, případně lehce šavlovitě zahnutý. Při pohybu je nesen výš až k horizontále. Ocas je dobře a hustě osrstěn.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: při pohledu zepředu jsou hrudní končetiny rovnoběžné, při pohledu z boku kolmé a dobře postavené pod tělem. Dobře utvářených kostí a silného svalstva.

Plece: Lopatka je dlouhá, šikmá a dozadu ploše přiléhající. V pohybu je pružná a je výrazně osvalená. Dobré zaúhlení mezi lopatkou a ramenní kostí.

Ramenní kost: pokud možno dlouhá a dobře osvalená.

Lokty: těsně přiléhají k tělu, ale nejsou vmáčknuté; nejsou vytočené, ani stočené dovnitř. Dobré zaúhlení mezi ramenní kostí a předloktím.

Předloktí: rovné a dlouhé, dostatečně osvalené se silnými, nikoliv však hrubými kostmi.

Zápěstí: suché a pevné.

Přední nadprstí: krátké a jen lehce šikmo postavené.

Tlapky: lehce oválné s pevně sevřenými, dobře klenutými silnými prsty a silnými hnědými drápy. Pevné a odolné polštářky břídlícově šedavého odstínu. V klidu i pohybu jsou tlapy rovnoběžné.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Obecně: při pohledu zezadu rovné a rovnoběžné. Správně zaúhlené se silnými kostmi.

Stehno: dlouhé, osvalené, s odpovídajícím zaúhlením mezi pánví a stehnem.

Kolena: dobré zaúhlení mezi stehnem a bércelem.

Lýtka: dlouhá, osvalená a šlachovitá. Délka lýtky odpovídá přibližně délce stehna. Dobré zaúhlení mezi lýtkem a zadním nadprstím.

Hlezno: silné, suché a šlachovité, poměrně nízko postavené.

Zadní nadprstí: kolmé, krátké a suché.

Tlapky pánevní končetiny: viz tlapy hrudních končetin.

CHŮZE/POHYB: Typickým chodem je pružný a elegantní prostorný klus s prostorným a dlouhým krokem. V poli hledá vytrvalým cvalem. Při pohybu je hřbet pevný a zůstává ve vodorovné poloze. Dobré držení těla. Mimochod je nežádoucí.

KUŽE: Pevně přiléhá k tělu, netvoří záhyby a je dobře pigmentovaná.

OSRSTĚNÍ:

SRST: Krátká a hustá, má být pevná a tuhá. Na hlavě a na boltcích je jemnější, hedvábná a kratší, na spodní straně ocasu naopak o trochu delší. Srst má pokrývat celé tělo, břišní krajina je však méně osrstěná. Srst nemá podsadu.

BARVA: Různé odstíny žemlové barvy. Ušní boltce mohou být tmavší, jinak jednotné zbarvení. Červené, hnědavé nebo vybledlé barevné tóny jsou nežádoucí. Malá bílá skvrna na předhrudí nebo na hrdle, jejíž průměr nesmí překročit 5 cm, stejně jako bílé odznaky na prstech tlap nejsou vadou. Barva pysků a očních víček odpovídá barvě nosu.

VÝŠKA:

Kohoutková výška: psi 58 - 64 cm
feny 54 - 60 cm

Zvyšovat kohoutkovou výšku je nežádoucí, vhodné je usilovat o střední velikost. Statická a dynamická vyváženost a symetrie jsou důležitější než v centimetrech naměřená výška.

VADY: Jako chyba musí být posouzena každá odchylka od uvedených údajů, hodnocení chyby by pak mělo být přímo úměrné stupni odchylky.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Výrazné odchylky od standardu plemene
- Hrubé odchylky od pohlavního výrazu
- Netytická hlava
- Skvrnitý nos
- Převísle pysky a volné otevřené koutky
- Předkus, podkus, zkřížený skus jakož i přechodné formy
- Chybění jednoho nebo více zubů ze skupiny řezáků (I), špičáků (C) nebo třenových zubů P2 až P4 a stoliček M1 a M2, absence více než dvou třenových zubů P1. Na zuby M3 se nebere zřetel. Neprořezané zuby se hodnotí jako chybějící.
- Nadpočetné zuby vybočující z řady
- Rozštěp patra či pysku
- Světle žluté oko, příliš volná víčka, ektropium, entropium, dvojitá řada řas
- Výrazný lalok pod krkem,
- Vlčí dráčky, tzv. paspárky,

- Špatná mechanika pohybu,
- Netypické osrstění,
- Tmavohnědá či světle žlutá barva, vícebarevnost, nejednotná barva, bílá hrudní skvrna v průměru větší než 5 cm,
- Bílé tlapy,
- Nedostatečně pigmentovaná kůže, oční víčka a pysky,
- Kohoutková výška odchylicí se o více než 2 cm od standardu,
- Jakákoliv známka nevyrovnanosti povahy.

Pozn.: Psi musejí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí zcela v šourku.